

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 7T/179/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115012387
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2115012387.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a prísediacich sudcov JUDr. Petra Mikuláša PhDr. Gabriely Brestovanskej, v trestnej veci proti obžalovanému A. G., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 02.08.2017, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

A. G., nar. XX. XX. XXXX v A., trvale bytom A., Ul. L. Z. č. XXXX/XX, t.č. ÚVV a ÚVTOS Prešov, v minulosti súdne trestaný,

sa uznáva za vinného, že

hoci mu zo zákona o rodine vyplýva vyživovacia povinnosť voči svojmu synovi G. O., rod. G., nar. XX. 7. XXXX, bytom H., ul. N. 6, ktorej rozsah bol stanovený rozsudkom Okresného súdu v Skalici č.k. 1P/41/2010 zo dňa 30. 3. 2010, právoplatným dňa 8.4.2010, na sumu 70 Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky O. O., bytom H., ul. N. 6, túto povinnosť si od 26.11.2011 až do 25.2.2015, s výnimkou mesiacov október 2012 až august 2013, kedy sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody a mesiacov január až marec 2014, kedy výživné bolo uhradené, vôbec neplnil v mieste trvalého bydliska ani na inom mieste, pričom počas sledovaného obdobia bol zamestnaný a tiež pracoval ako živnostník, teda mal zabezpečený príjem a v prípade, že podľa jeho vyjadrenia bol príjem nedostatočný, žiadnym preukázateľným spôsobom neprejavoval snahu aby si zlepšil svoju finančnú situáciu a zabezpečil finančné prostriedky na úhradu výživného, čím mu vznikol dlh na výživnom vo výške 1.750 Eur, hoci bol za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu v Skalici č.k. 6T/45/2011 zo dňa 12.8.2011, právoplatným dňa 6.12.2011 a trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T 72/2011 zo dňa 13.7.2011 právoplatným 12.8.2011 bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 42 ods.1 Tr. zák., § 41 ods.1 Tr. zák., § 38 ods.2, ods. 4, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36/tridsaťšesť/mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr. zák. súd zároveň zrušuje výrok o treste uvedený v rozsudku Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/79/2015 zo dňa 07.03.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 1To/12/2016 zo dňa 08.06.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala na obv. A. G. dňa 22.12.2015 obžalobu pod sp. zn. 2Pv/766/14/2207 zo dňa 21.12.2015 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods. 3 písm. b), c) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je v nej uvedené.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne O. Z. O., oboznámil nasledovné listinné dôkazy: rozsudok Okresného súdu Skalica, sp. zn. 1P/41/2010 z č.l. 41-43, rozsudok Okresného súdu Skalica, sp. zn. 6P/330/2012 z č.l. 44-47, trestný rozkaz Okresného súdu Skalica, sp. zn. 6T/45/2011 z č.l. 48-51, rodný list + potvrdenie o návšteve školy z č.l. 52-53, fotokópiu OP z č.l. 54, fotokópie poštových poukážok z č.l. 55, prehľad platenia výživného z č.l. 207 - 210, listinné materiály ZVJS a ÚVTOS Prešov z č.l. 59 - 66, listinné materiály k exekúciám z č.l. 67 - 73, správy z č.l. 74 - 79, správy a posudky na obžalovaného z č.l. 80 - 138, trestný rozkaz Okresného súdu Senica, sp. zn. 2T/72/2011 z č.l. 139, trestný rozkaz Okresného súdu Revúca, sp. zn. 2T/43/2011 z č.l. 142, odpis RT, správy a posudky na obžalovaného z č.l. 145 - 157, rozsudok KS v Prešove, sp. zn. 1To/12/2016 zo dňa 07.03.2016 z č.l. 201 - 205, výpis čerpania - prehľad konta z ÚVV a ÚVTOS Prešov z č.l. 226 - 227, oznámenie súdnej exekútorke JUDr. L. R. W., A. z č.l. 268, potvrdenie ÚVV Prešov - prehľad zrážok na výživné na dieťa z č.l. 244-245, priložený spisový materiál Okresného súdu Poprad pod sp. zn. 5T/79/2015, hodnotenie na odsúdeného z č.l. 279, aktualizovaný RT, lustráciu GP a ostatný spisový materiál.

Obžalovaný A. G. na hlavnom pojednávaní priznal, že v kritickom období neplatil výživné na svojho maloletého syna G., no nesúhlasil s výškou dlžnej sumy výživného, nakoľko táto nebola doposiaľ jednoznačne ustálená. Namietal, že keď bol zamestnaný vo firme Doprastav, kde pracoval mesiac, bola mu strhnutá suma 680 Eur, potom pracoval brigádne vo firme Tronus od mája 2014 do 25.02.2015 za minimálnu mzdu, potom nastúpil do výkonu väzby. V žalovanom období platil výživné nepravidelne, stále nemal peniaze, niektoré sumy dal do rúk matky, no nevie určiť koľko to bolo, v decembri 2011 jej dal 4000 českých korún do rúk v Brodskom, nemá o tom žiaden doklad, to zarobil, nakoľko bol v tom čase živnostník. V roku 2012, mesiac január až marec býval spolu s matkou dieťaťa u nej, a od marca do mája 2012 u jeho matky v Poprade, vtedy neplatil výživné, potom sa rozišli. V roku 2012 nezaplatil nič, v roku 2013 bol vo výkone väzby, nevedel kam mal posielat peniaze, nemal adresu, taktiež nič neplatil. Má aj iné dve maloleté deti, na tieto platil v žalovanom období taktiež sporadicky, ako mal peniaze. Taktiež uviedol, že v roku 2011 nemal exekútora, tam mu nikto nestrhával nič. V roku 2012 sa dohodol s matkou, že jej to bude dávať k rukám. V roku 2014 mu strhávali z platu. Zdá sa mu, že v roku 2013 mal už exekúciu, ale nevie to presne, nemá o tom žiaden doklad, exekúciu vykonávala JUDr. R. W., strhla mu 3 x po 300 Eur. Keď pracoval pre firmu Provis, teraz je to Tronus, bola to suma 170 Eur mesačne a to v decembri 2014 a január 2015. Bolo to tiež strhávané v rámci exekúcie u M. W.. Okrem týchto strhávaných súm nezaplatil nič, len tých 4.000 českých korún. Ďalej uviedol, že v žalovanom období od 26.11.2011 do 25.02.2015, býval v Brodskom, potom v Poprade a to v mesiaci november, december a potom ostala O. doma a on jej dával peniaze do ruky. Bolo to okolo 10 000 Sk mesačne. Pracoval vtedy na stavbe v Bratislave okolo Stupavy, robil vedúceho, čítal plány a také veci. V tej dobe mu vychádzal plat okolo 1.400 Eur na živnosť. Pokiaľ ide o daňové priznanie za toto obdobie, to mal nulové, pretože každý mesiac nemal takýto príjem, ten sa mu určoval podľa množstva práce. Keď sa vrátil z výkonu trestu, nezačal

hneď pracovať, robil chvíľku len brigádnicky, toho roku ešte nerobil. Do Drevostavu nastúpil v októbri - novembri 2014. Má záujem uhradiť zameškané výživné čo najskôr, len teraz je vo výkone trestu, platí čo môže. Ako dôvod neplatenia výživného v uvedenom období uviedol, že to bolo z nedbanlivosti. Pokiaľ ide o stretávanie sa so synom, tohto nevidel od odchodu svedkyne zo spoločnej domácnosti. Skutočnosti ohľadom spoločného bývania so svedkyňou O. O. najskôr navrhol preukázať prostredníctvom výsluchu jeho matky D. W., no po potvrdení ošetrojúceho lekára o nemožnosti zúčastniť sa hlavného pojednávania svedkyne pre pretrvávajúci nepriaznivý zdravotný stav, od tohto dôkazu /resp. od žiadosti na doplnenie dokazovania v tomto smere/ na hlavnom pojednávaní dňa 01.06.2017 pred jeho odročením upustil, resp. na jej výsluchu netrval.

Svedkyňa O. Z. O. na hlavnom pojednávaní k veci uviedla, že pokiaľ ide o obžalovaného, s týmto žila v partnerskom zväzku, neboli zosobášení. Obžalovaný na maloletého neplatil nikdy a neplatí ani dodnes. Vybavila si náhradné výživné a súdny exekútor M. R. W. jej posielal len minimálnu čiastku výživného, niekedy je to 17 Eur, niekedy 13 Eur, niekedy 20 Eur. Pokiaľ ide o spoločné bývanie s obžalovaným, s týmto bývali aj nebývali spolu striedavo väčšinou u jej rodičov do roku 2011, ona bývala u mamy a obžalovaný odišiel nevie kde. Od roku 2013 býva v Trnave s novým partnerom, narodili sa jej dvojčiky. V stíhanom období november 2011 až február 2015 spolu s obžalovaným nebývali, bývali s obžalovaným len krátko v Mlynici u jeho rodičov, bolo to v nejakých letných mesiacoch, ale rok si nepamätá, nebolo to v žalovanom období. Za celé obdobie čo žili spolu či už u nich alebo u obžalovaného, obžalovaný nijakým spôsobom neprispieval na spoločnú domácnosť, ona žila iba z materskej a to až do šiestich rokov dieťaťa, nemohla sa zamestnať, so starostlivosťou o syna jej pomáhala aj matka, pretože, aj keď obžalovaný niečo zarobil, buď to prepil alebo hodil do automatov. V žalovanom období obžalovaný neprispieval žiadnou čiastkou, do rúk jej nedal žiadnu čiastku, nepamätá si, že by jej dal 4000 českých korún, ani sa o syna nezaujímal, nenavštevoval ho, nekupoval mu žiadne darčeky. Mesačné výdavky na syna má okolo 100 Eur. Počas žalovaného obdobia, pokiaľ bol obžalovaný vo výkone trestu, okrem vyššie uvedených súm od súdnej exekútorke, boli jej doručované nejaké šeky, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, myslí si, boli to sumy bežného výživného za obdobie výkonu trestu. Návrh na exekúciu podala v roku 2011, inak podala len žiadosť o zvýšenie výživného.

Z písomného vyjadrenia súdnej exekútorke JUDr. R. W., A. zo dňa 12.06.2017 vyplýva, že exekúcia u povinného A. G., nar. XX.XX.XXXX sa za obdobie od novembra 2011 do 25.2.2015 vykonáva na základe rozsudku Okresného súdu Skalica pod č. 1P/41/2010-18 zo dňa 30.3.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.4.2010 a vykonateľným sa stal dňa 16.4.2010. Trovy exekúcie s DPH predstavujú celkom sumu 785,26 EUR a doposiaľ neboli uhradené ani čiastočne. Návrh na vykonanie exekúcie bol dňa 1.4.2011 podaný v rozsahu dlžné bežné výživné (za obd. od 10/2010 do 3/2011) v sume 420,- EUR, bežné výživné 70,- EUR mesačne, počnúc od 1.4.2011 a náklady exekúcie oprávneného 24,42 EUR. Plnenie na vymáhaný nárok sa začalo až dňa 29.1.2014 zrážkami zo mzdy povinného v spoločnosti DOPRASTAV EXPORT, s. r. o. (v mesiacoch 1-3/2014 bola zo zrážok zo mzdy povinného uhradená suma 352,60 Eur. Od 12.11.2015 sa začala realizácia zrážok zo mzdy v ÚVV a ÚVTOS Prešov.

Tieto skutočnosti / ohľadom rozsahu vykonávania exekúcie/ vyplývajú i z exekučného príkazu zo dňa 07.05.2014 z č.l. 68.

Skutkový stav bol ďalej preukázaný aj listinnými dôkazmi, a to najmä rozsudkom Okresného súdu Skalica, sp. zn. 1P/41/2010 zo dňa 30.03.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.04.2010 a ktorým súd schválil dohodu rodičov o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností mal. dieťaťa tak, že „mal. G. sa zveruje do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať v bežných veciach a spravovať jeho majetok s účinnosťou od 1.1.2010. Otec je povinný prispievať na výživu mal. G. sumou 70 euro mesačne vždy do 15. Dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky, s účinnosťou od 1.1.2010.“

Rozsudkom Okresného súdu Skalica, sp. zn. 6P/330/2010 zo dňa 13.11.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.01.2014, súd zamietol návrh otca (obž. A. G.) na zníženie výživného a návrh matky (svedkyne O. O.) na zvýšenie výživného.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že v žalovanom období bola určená povinnosť na platenie výživného obžalovanému v sume 70,- Eur mesačne, pričom z fotokópií poštových poukážok, prehľadu platenia výživného, listinných materiálov ZVJS a ÚVTOS Prešov, prehľadu čerpania ZVJS a ÚVTOS Prešov, listinných materiálov k exekúciám ako i ostatných listinných dôkazov / z ktorých je jednoznačné, že

obžalovaný v žalovanom období nezaplatil určené výživné ani v minimálnej sume/ bola zrejmá výška zameškaného výživného, ktorá činila ku dňu rozhodnutia súdu /ohraničená dňom 25.02.2015/ sumu 1.750 Eur, teda 25 mesiacov x 70 Eur/. Táto suma vyplýva z toho, že obžalovaný od 26.11.2011 až do 25.2.2015, s výnimkou mesiacov október 2012 až august 2013, kedy sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody a mesiacov január až marec 2014, kedy výživné bolo uhradené, si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil.

Zároveň mal súd za preukázané, že trestným rozkazom Okresného súdu Skalica, sp. zn. 6T/45/2011 zo dňa 12.08.2011, právoplatným dňa 6.12.2011 a trestným rozkazom Okresného súdu Senica, sp. zn. 2T 72/2011 zo dňa 13.7.2011 právoplatným dňa 12.8.2011 bol obžalovaný A. G. odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Teda v čase rozhodovania súd vychádzal najmä z rozsudku Okresného súdu Skalica, sp. zn. 1P/41/2010 zo dňa 30.03.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.04.2010, z ktorého je zrejmý rozsah vyživovacej povinnosti obžalovaného k maloletému s poukazom i na nezabezpečovanie jeho faktickej starostlivosti v otázke styku obžalovaného s maloletým a plnenia si ďalších jeho rodičovských práv / podieľanie sa na výchove, stretávanie sa atď../, jeho osobné a majetkové pomery ako i iné podstatné skutočnosti, ktoré mali v danom smere význam. Rovnako súd vychádzal aj z ostatných vo veci vykonaných / už vyššie citovaných/ dôkazov.

Pokiaľ obžalovaný namietal výšku započítaných súm, ktoré boli zo strany súdneho exekútora vymožené počas namietaného obdobia/ktoré boli následne dostatočne verifikované vyjadrením konajúcej exekútorky/, súd len zvyrazňuje, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že v žalovanom období nebola zo strany súdneho exekútora vymožená väčšia suma, ako suma ktorá bola zarátaná na bežné výživné, prípadne na zameškané výživné z obdobia pred dňom 25.11.2011. Taktiež bolo preukázané, že obžalovaný v celom sledovanom období žiadnym spôsobom neprispieval na výživu svojho syna, ani sa iným spôsobom nezaujímal o jeho výchovu tak, ako mu to vyplýva zo zákona o rodine.

Na základe takto zistených skutočností potom súd nemal pochyb čo do zistenia skutočného stavu a konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, nakoľko mal jednoznačne preukázané, a to z celého vykonaného dokazovania, ako aj z rodného listu, z ktorého vyplýva otcovstvo obžalovaného, že tento najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať na svoje maloleté dieťa, predmetný trestný čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a taký čin spáchal aj napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Objektom tohto trestného činu je nárok na výživu, plynúci z § 62 a nasl. zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. (ZoR).

Trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 TZ, je dokonaný naplnením jeho zákonných znakov, t.j. okamihom, keď páchatel tri mesiace v období dvoch rokov neplní svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného čo aj zneďbanlivosti (§ 207 ods. 1 TZ) a okamihom spáchania trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. b) TZ s poukazom na § 138 písm. b) TZ, je moment udržania protiprávneho stavu po dobu dlhšiu ako 24 mesiacov.

Recidívou v posledných 24 mesiacoch sa rozumie odsúdenie za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 pred spáchaním trestného činu, pokiaľ rozsudok nadobudol právoplatnosť.

Podmienka predchádzajúceho odsúdenia pre naplnenie kvalifikačného znaku podľa § 207 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, je v prejednávanej veci splnená v dôsledku účinkov trestných rozkazov Okresného súdu Skalica, sp. zn. 6T/45/2011 zo dňa 12.08.2011 a Okresného súdu Senica sp. zn. 2T 72/2011 zo dňa 13.7.2011, ktorými bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona, je prečinom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti umožňuje súdu uložiť trest odňatia slobody na jeden až päť rokov.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd vychádzal z pripojených listinných dôkazov, z ktorých zistil, že:

- Obžalovaný má v registri trestov 6 záznamov.
- Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/79/2015 zo dňa 07.03.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 1To/12/2016 zo dňa 08.06.2016 / za skutok spáchaný dňa 26.02.2015/ pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v spojení s §139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. zákona v spojení s §139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, za čo mu senát odvolacieho súdu uložil podľa § 156 ods. 2 Tr. zákona s použitím podľa § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods.4 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30/tridsať/ mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a zároveň mu bolo uložené ochranné alkoholické liečenie ambulantnou formou.
- Vo výkone trestu odňatia slobody bol naposledy pred spáchaním skutku na základe trestného rozkazu Okresného súdu Senica, sp. zn. 2T/72/2011 zo dňa 13.07.2011, právoplatného dňa 12.08.2011, pričom z výkonu trestu bol podmienene prepustený dňa 08.08.2013 so skúšobnou dobou na 2 roky.
- Priestupkovo bol prejednaný 2 krát, a to za spáchanie priestupku dňa 04.09.2013 podľa § 108 ods. 1 písm. e) zákona SNR č. 513/2009 Z.z. o dráhach, keď prešiel cez dráhu mimo vyznačeného priestoru, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 5 Eur a za spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb.. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, keď „fyzicky napadol poškodenú U. G. tak, že ju jedenkrát udrel päťou do tváre, jedenkrát do ramena, štípal ju rukami do stehna a jedenkrát ju kopol do zadnej časti chrbta, čím jej pôsobil ľahké zranenia, a to zhmoždenie mäkkých tkanív na čele, záhlaví vľavo, modriny na ramenách obojstranne, na stehne vpravo, odreninu kože na predkolení ľavo, teda úmyselne narušil občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví“, za čo mu bola uložená dňa 13.02.2015 pokuta vo výške 30 Eur.
- Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Prešov zo dňa 18.07.2017 vyplýva, že správanie obžalovaného je za sledované obdobie bez negativizmov, ústavný poriadok a stanovený režim dňa dodržiava. Čistotu, poriadok v osobných veciach a ustrojovaciu disciplínu dodržiava na požadovanej úrovni. V kolektíve je nekonfliktný, príkazy a pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže plní bez pripomienok, doposiaľ mu boli udelené dve disciplinárne odmeny za vzorné vykonávanie aktivít súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti, disciplinárne tresty nie sú evidované.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery sa súd riadil zásadami uvedenými v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona. Zohľadnil pritom spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti (ktoré zistené neboli), priťažujúce okolnosti (ktoré zistil v zmysle § 37 písm. h), nakoľko spáchal viac trestných činov, § 37 písm. m) Tr.zák.- bol už za trestný čin odsúdený), osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy, rešpektujúc pritom požiadavky zákona na zabezpečenie účelu trestu hlavne v smere preventívneho pôsobenia a dospel k záveru, že v danom prípade vzhľadom na povahu predmetnej trestnej činnosti a možnosť nápravy obžalovaného svoj výchovný a preventívny účel splní represívny súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 /tridsaťšesť/ mesiacov so zaradením obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia /, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin/ za súčasného zrušenia výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/79/2015 zo dňa 07.03.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 1To/12/2016 zo dňa 08.06.2016 / za skutok spáchaný dňa 26.02.2015/ pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v spojení s §139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. zákona v spojení s §139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, podľa § 156 ods. 2 Tr. zákona s použitím podľa § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods.4 Tr. zák. vo výmere 30/tridsať/ mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Takto uložený trest považuje súd za zákonný a primeraný k závažnosti spáchanej trestnej činnosti, k možnostiam nápravy a prevýchovy obžalovaného, ako i v súlade s požiadavkami jak generálnej, tak i individuálnej prevencie, pričom upustenie od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Tr. zák. /s

poukazom na odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/79/2015 zo dňa 07.03.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 1To/12/2016 zo dňa 08.06.2016/, súd nepovažoval vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý trestnú činnosť opakovane páchal aj napriek predchádzajúcim odsúdeniam a tiež vzhľadom na ochranu spoločnosti, nápravu páchatela, ako i samotný postoj obžalovaného k spáchaniu predmetnej trestnej činnosti za dostatočné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Trnava . Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.